

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 3753/11
30.08.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зорице Китановић, председника већа, Руже Урошевић и мр Зоран Рељић, чланова већа, са судијским помоћником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље О. Ж. из Р., изјављеној против туженог Министарства рада и социјалне политике Републике Србије, Сектора за социјалну заштиту, Одсека за послове у области популационе политике и финансијске подршке породици са децом, ради поништаја решења број: ... од ... године, у правној ствари признавања права на дечији додатак, у нејавној седници већа одржаној дана 30.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства рада и социјалне политике Републике Србије, Сектора за социјалну заштиту, Одсека за послове у области популационе политике и финансијске подршке породици са децом, број: ... од ... године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда број 9 У. 9039/10 (2009) од 25.08.2010. године, одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Секретаријата за социјалну заштиту у Б. број: ... од ... године, којим јој није признато право на дечији додатак за троје деце, јер осим одговарајућег стамбеног простора, поседује пословни простор већи од прописаног максимума.

Тужбом поднетом дана 31.03.2011. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене одредбе члана 6. Закона о финансијској подршци породици са децом и одредбе члана 22. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом. Указује да су Врховни суд Србије и Управни суд својим пресудама поништавали оспорена решења другостепеног органа и давали налоге да се спорне чињенице поново утврде, те износили тумачење да право закупа није исто што и право својине, али да управни органи нису поступали по тим пресудама. Указује да њена породица има пет чланова и да живи у стамбеном простору површине ... м². Додаје да њен супруг обавља приватну делатност у пословном простору већем од ... м² али да исти користи по основу закупа, за који плаћа закупнину. Обзиром на изнето, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да је тужба неблагоприятна, јер се из доставнице о уручењу утуженог решења види да је исто тужили уручено дана 03.03.2011. године, а да се из заводног печата пријемне службе Управног суда види да је тужба примљена 04.04.2011. године, по протеклу законског рока од 30 дана. Поред тога, опреза ради, истиче да је тужба неоснована, а оспорено решење правилно и на закону засновано, па предлаже да је суд одбије.

Управни суд је решавао овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), оценом навода изнетих у тужби, одговара на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује да је доношењем оспореног решења поврђен закон на штету тужиле, јер тужени орган није поступио по правном схватању Управног суда изнетом у пресуди број 9 У. 9039/10 (2009) од 25.08.2010. године, иако га одредба члана 69. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) на то обавезује.

Наиме, поменутом одредбом члана 69. ст. 2. Закона о управним споровима, прописано је да ако према природи ствари у којој је настао управни спор, треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Супротно схватању израженом у пресуду Управног суда, тужени орган је одбио жалбу тужиље истичући да је првостепени орган у поновљеном поступку поступајући по налогу другостепеног решења, утврдио стамбени и пословни простор тужиљине породице непосредним опажањем и на основу тога донео ожалбено решење. Тужени орган у образложењу оспореног решења наводи да је увидом у записник о изласку на терен од ... године, тужиљину изјаву од ... године и Уговор о закупу пословног простора од ... године, утврдио да тужиљина породица поред стамбеног простора, који чини трособан стан од ... м², поседује и пословни простор површине од ... м², који се води на тужиљиног свекра, те је, обзиром да је нашао да је тужиљина породица у поседу већег пословног простора од максимума утврђеног чланом 22. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом, закључио да нема основа за усвајање жалбе и признавања траженог права тужиље.

Међутим, како из образложења првостепеног решења произлази да тужиља са свекром, који је власник пословног простора у чијем закупу је њен муж, не живи у истом домаћинству, то по налажењу Управног суда, у овом случају поседовање имовине дате у закуп не може бити од утицаја на остваривање права на накнаду за дечији додатак, будући да закуподавац није члан породичног домаћинства подносиоца захтева, нити се узимање у закуп пословног простора за обављање делатности може сматрати поседовањем непокретности која је од утицаја на остваривање права на дечији додатак.

Суд је ценио и навод туженог да је тужба поднета неблаговремено, али је нашао да је исти неоснован, имајући у виду да је тужба поднета поштом препоручено, у месту Р., дана 31.03.2011. године, а да је у Управни суд стигла 04.04.2011. године. Како се у складу са одредбом члана 20. став 4. Закона о управним споровима, дан предаје тужбе пошти препоручено сматра као дан предаје суду, то је тужба поднета у оквиру

законског рока.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је тужбу уважио и оспорено решење поништио, одлучујући као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и вратио предмет надлежном органу на поновно одлучивање, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда, сагласно одредби члана 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.08.2011. године, 9 У 3753/11

Записничар
Елена Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈК